

ELLENZÉK.

POLITIKAI ES TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilttéri cikkek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A gerneszezi választás.

Gerneszeg, június 17.

A mai gerneszezi választás a 75 éves őz Macskási Ferencz vál. elnök által olyképen lett megoldva, hogy az Elnök kritikán alóli önkény eljárásával gróf Lázár Jenő képviselőnek nyilvánította már 8 óra kor, midőn Lázárnak még egyetlen választója sem volt jelen. Egyenleg 9 órakor megjelentek a Berzenzei választói, magával Berzenzeivel élőkön, hogy a jelölést megtegyék. De az elnök elutasította azon mérges kijelentéssel, hogy el ké s t e k. Mintha villamosapás érte volna Berzenzeit ezen kvalifikálhatlan kijelentésre,

Igyekezett többek óráját előkérve igazolni, hogy még csak 1/9, s neki fél 9-kor is van joga bejelenteni magát. De az elnök a választási terem bejáró ajtajánál két felől felállított szuronyos katonaság élén álló német kapitány órájára hivatkozott, hogy a brachium órájával egyformán jár az övé, s már késő a jelölés B. részéről, ő most az Elnök, az ő teljhatalmával, s tudatja, hogy vége mindennek, Lázár Jenő képviselő! Gr. Lázár választói a Berzenzei választói után félórával érkeztek a faluba 140-on, midőn Berzenzeinek közel 800 embere volt messze vidékről összegyűlve.

Gr. Lázár maga is pirulással vette körül, hogy ő ily gyalázatos módon képviselővé erőszakoltatt, s megérkezve, tudatta az Elnökkel, hogy szégyenli az ily rút győzelmet, de az Elnök neki is azt mondta: már megtörtént.

No hát haramia bandavezér tehet ilyen erőszakot, de nem alkotmányos érzelmi komoly ember. Ha a közügyek terén Macskási Ferencznek volt is valami érdeme 75 éve alatt, most ezen eljárásával teljesen nullifikálta azt, s beszennyezte biográfiaját örökre. Ilyen botrányt csak örült fanatikus okozhat!

Ennek a képviselői kinevezésnek meg kell semmisítenie; ha a hatalom embereiből az igazságérzetnek utolsó szikrája is kihalt, hát meg kell semmisítenie az által, hogy Lázár Jenő önként lemond. Ha nem teszi és még szemérmetlen elfogadni az ily mérkőzés nélküli dícsőséget, akkor nincs fogalma arról, mi a jellem, mi a gavalírság!

A felháborodás leirhatatlan, s egyedül a Berzenzei higgadt beszédjei hatásának és a választók józanágának köszönhető, hogy vérontásra nem került a dolog ilyen istentelen eljárás után. Hát szabad volna-e a nép jogát ily gyalázatosan kijátszani s annak 5 év alatt a jogérzetétől azt az egy pillanatot erőszakkal meggátolni?

Miért nem mérkőzött meg Lázár Berzenzeivel a becsületesség mezején? Miért állította fel az elnök a kirendelt katonaságot éppen a szavazó terem bejáró ajtajához az urnától alig pár ölnyre? Miért állította fel a kirendelt esendőrséget a szavazáshoz vezető utca közepére még mielőtt a választás megkezdődhetett volna? Hiszen a katonaság arra való, hogy ha éppen szükség van rá, csak az utolsó esetben rukkoljon elé a rendezavarók elnyomására. Hiszen az egész kerületben csak a Lázár Jenő, Jenei nevű kortesse viselte magát illetlenül. Ez a hitvány suhanék, kit minden intézet — azután a megye — végre a katonafegyelem is kilökte a szemétre!

Hiszen az elnök már előre tudta minő manővert fog a függetlenségi párt ellen alkalmazni, hogy ő mint Lázár fő-18 kortesse 8 órakor kiköltötte a jelölőt, hát miért is farszította ki a 80 katonát és 12 esendőt? — Ha az ember 75 éves korában szerepet vállal, tudnia kellene, hogy az elnöki teendőiből alig egy választásnál. Első sorban az lett volna kötelessége, hogy pártatlan legyen, s egyformán megbecsüljön mindenféle elvű választót, s az elnöki széken ne mint kortes viselje magát a párt-düh és bosszu fegyverzetében. 2-szor azt az elnöki teendőt tudnia kellett volna, hogy a választási helyet egy nemzeti zászlóval megjelölje.

Lázár 140 embere már 9 órakor pirulva ment el Körtefájára a tokányra. A katonaság még déli 1 órakor lesben állt.

Berzenzei 800 embere a leghiggadtanban hagyja el a választó székhelyét, kezeskedéssel és méltó megbetrákozással elnyomott szabadsága érzetében.

Csáktornya: Királyi Pál.
Nyárad-Szereda: Szentiványi Kálmán.

Függetlenségek:

Bogdány: Ligety János.
Tiszahát: Uray Imre.
Kisvárd: Farkas Balázs.
Galantha: Mudrony Soma.
Szigetvár: Fornszek Sándor.
Ludas: Almásy Sándor.
Félegyháza: Holló Lajos.

Nemzetiségi:

Cséke: Rezey Silvius.

Antiszemita:

Mező-Tur: Vadnay Andor.
Eddig 293 választás ismeretes, ebből kormánypárti 196; mérsékelt 31; függetlenségi 48; pártönkivüli 7; nemzetiségi 5; antiszemita 6.
Pótvalasztás lesz 3 kerületben.

Budapest, június 18. éjjeli 12 óra 40 perc. Új választások. Nagyatád: Széchenyi Aladár gróf kormánypárti

Csurgó: Szalay Károly antiszemita.

Budapest június 18. délután 2 óra 50 perc.

Kormánypártiak:

Ungváron: Kende Pál.
Baján: Latinovits Gábor.
Biharon: Ercey Géza.
Ilyefalván: Mikszáth Kálmán.
Margittán: Baranyi Ödön.
Vázsonyon: Kapácsy Árpád.
Rékáson: Janicsár Sándor.
Brezsnóban: Szilágyi István.
Okörmezőn: Szilágyi István.
Bégaszentgyörgyön: Thurn Taxis herceg.

Fehértemplom: Stojacskovits Arzén.

Vizaknán: dr. Tisza István.
Csongrádon: Szivák Imre.
Aradon: Falk Miksa.

Ellenzékiek:

Körösbányán: Hollaki Imre.
Szobráncson: Tómesanyi László.
Nagy-Kapos: Bernát Dezső.
Somlyóvásárhely: Beöthy Akos.
Saliácon: Grünvald Béla.
Kismartonon: Bolgár Ferencz.
Garbocz-Bogdányon: Károlyi László gróf.

Függetlenségek:

Enyingen: Matkovits Tivadar.
Zircen: Anyos Tivadar.
Karczagon: Komjáthy Béla.

Budapest, június 18 éjjeli 11 óra.

Kormánypártiak:

Moravicán: Baics Miklós.
Csákován: Vodiáner Béla.
Lippán: Ambrózy Béla.
Orszálfalván: Králicz Béla.
Letenyén: Apáthy István.
Pankotán: Bohus László.
Párdányon: Csávossy Béla.
Nagy-Ajtán: Benedek Elek.
Pápan: Láng Lajos.
Rittbergen: Vargics Imre.
Fehértemplom: Stojacskovics Sándor.

Kovácsnán: Br. Szentkereszt Béla.
Zalaszentgróthon: Eitner Sándor.

Mérsékeltok:

Eszterháza: Károlyi Sándor gr.
Perjámos: Ivánka László.
Ujstannai: Wittman János.

Függetlenségek:

Lengyeltót: Szalay Imre.
Nyirbátor: Lipthay Károly.
Kápolna: Almásy Géza.
Gód: Szentiványi Árpád.
Poroszló: Csávolszky Lajos.

Antiszemita:

Marczai: Svastics Gyula.
Tapolca: Vadnay Andor.

Tata: Feszti Adolf.
Udvard: Ordódy Pál.
Félvincz: Gál Jenő.
Zboró: Feszt Lajos.
Jákóhalma: Éles Henrik.
Ujverbász: Pulszky Agost.
Kernyája: Széchenyi Jenő.
Rigycza: Latinovics Ernő.
Zombor: Koczkar Zsigmond.
Pancsova: Dániel Ernő.
Uzdin: Izsakovics Milán.
Zsombolya: Hieronim Károly.
Alsó-Kubin: Kubinyi Árpád.
Bánáth-Komlós: Weckerle S. álmittkár.

Kézdí kerület: báró Kemény Gábor.

Técső: Váradi Gábor.
Galgóc: Schöber Ernő.
Jószáshely: Konstantin György.
Borosjenő: Boros Béni.
Radna: Boros János.
Zolyom: Kiss Pál.

Ellenzékiek:

Dobrán Lázár Árpád.
Ugodon Fenyvessy Ferencz.
Királyhelmezen Sennyei István.
Akosfalván Torday Gábor.
Szentjánoson Desseffy Aurél.
Mohácsan Linder György.
Hétháron Lesskó István.
Megyaszon: Potoczky Dezső.
Kisjenőn: Wenckheim Frigyes.
Pécskán: Gáll Jenő.

Függetlenségek:

Komáromban: Györy Elek.
Mezőkeresztesen: Majthényi Ádám.
Sárkeresztúron: Madarász József.
Szegeváron: Helfy Ignácz.
Görzön: Vicséy Endre.
Aranyos-Maróthon: Detrich Péter.
Szentgotthárdon: Helfy Ignácz.
Pinczehelyen: Jeszensky Sándor.

Szalontán: Nagy Ferencz.
Hodmezővásárhelyen: Gosztonyi Sándor.

Szin: Papszász Károly.
Kun-Sat-Márton: Tóth Ernő.
Makón Justh Gyula.
Kölesden Petrich Ferencz.
Sásdon Czirer Akos.
Szentlőrincen Jeszensky Ferencz.

Pécsváradon Simonfay János.
Nemes-Ocsa: Madarász Jenő.
Csikkarczfalva: Gyórfy Gyula.
Liszka: Pázmándy Dénes.
Báránd: Illés Bálint.

Pártönkivüliek:

Széncz Tarnóczy Gusztáv.
Ujarad Fröhlich Gusztáv.
Nagyszeben I. kerületben Mel-tzer Oszkár.

Antiszemita:

Rum: Istóczy Győző.
Dárda: Szendrey Gerzson.
Szomorja: Kudlik Antal.

Nemzetiségek:

Brassó: Zay Adolf és Kaiser János.
Nagy-Szeben: második kerületében Kástner Henrik.

Budapest, június 18. éjjel 10 óra.

Kormánypártiak:

Szék: Torma Miklós.
Erzsébetváros: Dániel Márton.
Felvidék: Gulácsy Dezső.
Török-Kanizsa: Rónay János.
Nagy-Szent-Miklós: gróf Nádkó Kálmán.
Bobró: gróf Zichy Jenő.
Szászrégen: Id. Teleki Domokos gróf.

Nagy-szombat: Sprinczer János.
Törökbecse: Rohonczy Gedeon.
Oláhfalva: László Mihály.
Kisbecskerek: Rácz Athanáz.
Tab: Pulszky Károly.
Zichyfalva: Daniel Pál.
Nagybarom: Hannibál József.

Mérsékeltok:

Jászberény: gr. Apponyi Albert.

SZERKESZTŐI IRODA:

Béldéputca 21. szám. (Postaépület) hová a lap szellemi részét illető közlemények címzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Helyre 8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepeket követő napokon.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Katasztrófa a Dunán.

(Az „Ellenzék” sürgöny-tudósítása.)

Budapest, jun. 18. éjjeli 10 óra.

Pakson borzasztó szerencsétlenség történt ma. 250 bucsujáró Pakaról Kaposra indult a Dunán.

Alig indultak el, iszonyú vihar tört ki, mely a kompot feldöntötte, s valamennyien a Dunába estek.

Eddig 100 halottat húztak ki a hullámokból.

A dunamelléki hatóságok a belügy-minister utasítása folytán a legnagyobb sürvű mentési kísérleteket teszik.

Mi lesz sok?

A „Kolozsvár” azt mondja: egy kicsit sok lesz a mit Benigni Samuel „helyi illetőségű” (!) iparos nevében elkövetnek.

De hát kik és mit is követnek vagy követnek el a Benigni ur nevében? Nem lenne szives ezt is megmagyarázni tételtől-tételt, helyi illetőségű” lapársunk, mert mi legalább a „pönteki” számban megereszített „sok” banda-banda után épenséggel nem tudjuk meghatározni, mi fáj olyan nagyon a „Kolozsvár”-nak, hogy azt írja hozza: „Sok lesz.”

Azt fájja talán, hogy Benigni Samuel a pártunk egyik elnökéhez intézett levelében a függetlenségi párt tántoríthatlan hírnevét vallotta magát?

Hát már az „sok” — ha valaki bátorodik ellenkezni politikai meggyőződést forrázni és azt nyíltan vallani, mint a minőt Tisza Kálmán rádiktálta a maga híveire, s mint a hogy ez elveket „szétfélesztés” kénytelen-ségből” hirdeti a „Kolozsvár”?

Hát ebben a szerencsétlen országban, mi „sok”, ha valaki „magasabb” állást foglal el, mint a miyenről a „Kolozsvár” hirdeti a „nagyur” dícsőséget? Azt kívánja a „Kolozsvár”, hogy mindenki arról vagy az alantabb fekvő „miből” szólhasson, a miyen ő tengeti életét?

Avagy az fáj, hogy Benigni ur ama levelében „megasluit közérkölosokról és sajálakra méltó szervilizmusról” beszélt? Hát csúfolja meg meg Benigni urat a „Kolozsvár”? Hiszen, ha e városban, vagy mondjuk a határon a közérkölosok nincsenek megslaitva — tessék tényekkel bizonyítani; és ha e városban, vagy e határon nincs szervilizmus, ezt is tessék tényekkel bizonyítani, mert ha nekik van igazuk a tények előtt szívesen meghajlunk és leszállunk az erkölcsök „magaslaitáról”, de addig ismételtlen állítják, hogy Benigni urnak van igazsá, s hogy ennek kimondására a jogozimmet is rendelkezik?

Hát aztán mondják csak meg az urak oda át a boldog szabadelvűek között, miért nem keres Kolozsvár „intelligens” közönségére az a kijelentés, melyet Benigni ur a kasa közérkölosokról és a szervilizmusról tett? Merik e állítani, hogy a politikai közérkölosok az intelligens elem között nincsenek s sokkal jobban megaslaitva minteddig lennők? Hát ez a választási küzdelem is ama e azt dokumentálja, hogy azok a politikai közérkölosok, melyeket az urak olyan tisztának hirdetnek tényleg be vannak szennyezve. Kérdjük meg csak Kondász urat, vagy Hétházi urat, vagy azokat, a kik az urak nevében kufarkodtak, megőrizték e „jártasság” rendje a közérkölosiságot?

Hát a szervilizmussal különben állunk? Kérdjük meg Hegedüs Sándor urat, hogy is léte alkalmával hány nagy ur hajította meg előtte a derekát, olykor egész a „sárp-földig”. Hát ez nem szervilizmus?

Avagy az fáj az uraknak, hogy Benigni ur Ugdon Gábert ajámlotta a független polgárok ügyelmébe?

Hiszen az uraknak épen örvendniök kellene, hogy Benigni ur nem fogadta el a jelölést mert akkor igazán nem tudják, hogy a Sigmund Dezső mandatumát merre fűjja volna el a szél.

Aztán a Benel Ferencz felléptetése nem teszik az uraknak?

Hiszen, ha az urak olyan nagyon bizonyos voltak a győzelmiükben, hát miért nem nyíltatták el, hogy Benel Ferencz elfogadva

polgártársai bizalmát, sorompóba lépjen Sigmund ur ellen?

Hogy Benel ur teljes joggal és a polgárok bizalmából vállalt jelöltséget és nem csak „kirendeltetett”, mutatja az, hogy bár csak a választás napja előtt lépett fel, 184 szavazatot kapott. Ebből is kitűnik, hogy nem napi parancsra, hanem legalább is 184 választó polgár bizalmára támaszkodhatott, s neki kétségkívül nem az okozott örömet, hogy a neve nyomtatásban megjelent, hanem az, hogy a választó polgárok tekintélyes számának önkényes bizalmára hivatkozhatik.

És most már mi tanácsoljuk a „Kolozsvár”-nak: szálljon le abból a „képzelt” magasságból, a honnan pártunk törekvéseiről és a hozzánk tartozó polgárokról beszél, mert könnyen megeshetik, hogy a „nagy ur” egy rossz pillanatában megelégedzik a szervilizmus „illó” honorálásáról — s ez aztán igazán „sok lesz.”

Politikai hírek.

Mivel fog küzdeni? Hát a gyarlóságai-val, ő magajelentette ki ezt: Sigmund Dezső, Kolozsvár második kerületének képviselője, Mikor a mandátumot neki átadták többek között azt válaszolta: „Ha netán várakozásaink csalódnának, tulajdonítsák annak, hogy gyarló vagyok. Hát ezt mért nem mondta a képviselő ur a választások előtt? És egyáltalán megfelelő ellenértéknek tartja a most már öt éves mandátummal szemben azaz fizetni vissza, hogy gyarló vagyok, ez mindenem, többet nem adhatok. No tisztelt urak — tessék már most Sigmund urral szemben megfelelő rekompenzációról gondoskodni, mert a mint látszik a mandátumot ezuttal a viszontszolgálat minden reménye nélkül adták ki Sigmund urnak.

Lázadás Heratban. A Renter-ügynökség Sumlából jelenti, hogy jun. 9-én a herati helyőrség egy része fellázadt. A lázadásban mintegy 5000 ember vett részt. Utközetre kerülve a dolog a hű csapatok közül 30, a lázadók közül pedig 50 ember esett el; a lázadók végre megfutamodtak, de földözbe vetetve majd majdnem mindnyáján elfogattak; vezéreik Kabulba kísértettek.

A Romániával való vámháboru aligha fog egyhamar véget érni. Kitűnik ez többek között az „Economia” című bukaresti lap cikkeiből is, mely lapnak Aureliann a főszerkesztője; ugyanazon Aureliann, a ki elnöke a kereskedelmi szerződés létrehozása céljából küldött román bizottságnak. Az „Economia” azt fejtegeti, hogy Románia nem szenvedett veszteséget a vámháboru által s hogy gabona- és marhakivittele nem apadt. Ha ez Aureliann lapjának a fölfogása, akkor nem lehet remélni, hogy a román bizottság elnöke siettetni fogja a zátonyra jutott tárgyalás folytatását.

Legujabb.

(Az „Ellenzék” sürgöny-tudósítása.)

Budapest, jun. 18. d. u. 1 óra.

Megválasztott képviselők.

Kormánypártiak:

Krassó: Perlaky Elek.
Privigye: Krajcsik Ferencz.
Mád: Zalay István.
Nyitra: Latkóczy Imre.
Balavásár: Horváth Gyula.
Tápé: Novák József.
Szombathely: Varasdy Károly.
Sárvár: Barthodeisky Imre.
Paks: Szeniczey Ödön.
Gerneszeg: Lázár Jenő gr.
Réda: Szentiványi Kálmán.
Nagyapolsány: Szulyowszky Ignác.

Peér: Liszkay Antal.
Hosszupályi: Szunyogh Szabolcs.
O-Kanizsa: Podmanicz Frigyes br.
Gyalu: Esterházy Kálmán gr.
Rimaszombat: Fáy László.
Sztobnya: Rossival István.
Aranyos-Medgyes: Chorin Ferencz.

Ápatin: Fernbach Antal.
Vágújhely: Viktoris Miklós.
Érsekújvár: Kapistori Ferencz.
Szeged II. kerülete: Ivánkovics János.

Huszt: Kricsfalusi Vilmos.

Kolozsvárt 1887.

Ha a főispán vakeszköze, még nem is kormányzó, gr. Lázár támogatva a katonaságtól, megveri a Berzenzei személyét, éppen semmi párt nem jönne ajkunkra, de a 20-30 kilométer távolság időszerűtlen népet valóban sajnáljuk, hogy jogától ily gyalázatosan megfosztotta a minden tisztességet nélkülöző hatalom.

O. z.

Választások.

Junius 20-án választanak: Beszterce-Naszód megye: Beszterce: Fluger K. szabadlev. Naszód: Vizsolyi Gusztáv szabadlev.

Fogarasmegye: Alsó Árpás: Ullmann Sándor szabadlev.

Fogarás: Boér Antal szabadlev, Benedek Gyula mérsékelt ellenzéki.

Krassó Szörénymegye: Bogsáni kerület: Tisza László, Joánnovich György dr. Brádiceanu Coridan. Fácset, Harkányi Frigyes; Rezein Fabián, Lugos: Szende Déla sz. elv. N. Forlencz: Szerb György, Rezein Fabián, Vlád Alajos. Oravice: Vizsolyi Gusztáv. Szászka: Asbóth János, Babes Vince, nemz. Karánsebes. Doda Traján nemzeti.

Liptó megye: Liptó Szt. Miklós: Matiska Péter, Szmercsányi Aristid. Rózsahelyi kerületben: Kajuch József sz. elv.

Békés város: Irányi Dániel függetlenség.

Kézdivásárhely: Molnár Józsa, Benkó Sándor sz. elv. Eötvös Károly függetlenség.

Nagykikinda: Szabosyevits Mihály sz. elv.

Kassa: Jókai Mór sz. elv. Deil Jenő függetlenség.

Választási naptár.

Junius 20. hétfő: Kézdivásárhely, Békés, Kassa városok. Krassó-Szörény, Beszterce-Naszód, Fogaras, Liptó megyék.

Junius 21. kedd: Gyula, N.-Becserek városok. Nógrád, Szilágy és Hajdu megyék.

Junius 22. szerdán: Szabadka, Fiume, Kecskemét, Cegléd, Abrudbánya, Halas városok. Békés megye.

Junius 23. csütörtökön: B.-Csaba város.

Junius 24. pénteken: Hajduböszörmény város.

Junius 26. vasárnap: M.-vásárhely város.

Megválasztott képviselők.

Függetlenségi pártok:

Anyos Tivadar.
Boda Vilmos, Bormenissza István.
Czirer Ákos.
Farkas Balázs.
Gosztonyi Sándor, Györy Elek, Györfy Gyula.
Haviar Dániel, Hely Ignác (két kerületben), Hevesy Benedek.
Isák Dezső, Illyés Bálint.
Jeszenszky Ferenc, Jeszenszky Sándor br. Justh Gyula.
Károlyi Gábor gr., Kiss Albert, Komjáthy Béla, Kossa Dezső.
Lits Gyula, Lukács Gyula.
Madarász József, Madarász Jenő, Majthényi Ádám, Matkovich Tivadar, Meszlényi Lajos, Miosky Lajos, Molnár József, Mudrony Soma.
Nagy Ferenc.
Olay Lajos, Orbán Balázs br.
Papaszás Károly, Pázmándy Dénes, Petrich Ferenc.
Simonfay János.
Szecskó Kálmán, Szederkényi Nándor.
Thaly Kálmán, Törs Kálmán, Téth Ernő.
Ugron Ákos, Ugron Gábor, Uray Imre.
Vécsey Endre, Vidliczky József.

Mérsékelt ellenzék.

Ábrányi Kornél.
Balogh Géza, Boöthy Ákos, Bernáth Dezső, Bolgar Ferenc, Bujanovics Sándor.
Dessewffy Aurél gr.
Fényvessy Ferenc.
Gaál Jenő, Grünwald Béla.
Hodosay Imre, Hollaki Imre, Horánszky Nándor, Horváth Lajos.
Jakabffy István.
Károlyi László gr., Kisályi Pál, Kovách Albert.
Lázár Jenő gr., Lázár Árpád, Lesekő István, Linder György.
Melozar Géza, Mihályi Péter.
Potoczky Dezső.
Szentiványi Árpád, Szentiványi Kálmán, Tolnay Gábor, Tomcsányi László.
Veszter Imre.
Wenckheim Frigyes gr.

Pártok kivülök:

Detrich Péter.
Fröhlich Gusztáv.
Károlyi István gr.
Meltz Oszkár.

Pulszky Ágost.
Szennyei István b.
Széll Kálmán.

Nemzetiségiek:

Kaiser János, Kásztner Henrik.
Rezey Szilvius.
Schusztér József.
Zay Adolf.

Antisemiták:

Istóczy Győző.
Komlóssy Ferenc, Kudlich János.
Szabó Lajos.
Szendrei Gerson.
Vadnay Andor.

Kormánypártok.

Amon Ede, Andaházy László, Andrásy Gyula gr., Andrásy Manó gr. ifj., Andrásy Tivadar gr., Arany László.

Bánffy Béla gr., Bárczay Ödön, Bárczay Gyula, Beksics Gusztáv, Baranyi Ödön, Baross Gábor (két kerületben), Barthodiszky Imre, Bauszner Guido, Boöthy Algonon, Beles János, Berzeviczy Albert, Bezerédi Victor, Bethlen Ödön gr., Boros Bálint, Boross Béni, Bokros Elek, Bornemisza Ádám, Bornemisza Károly b., Busbach Péter.

Chorin Ferenc, Csáky László gr.

Dániel Ernő, Dániel Gábor, Dániel Márton, Darányi Ignác, Darvas Ferenc, Dárdai Sándor, Degenfeld Lajos gr., Dimitrievics Mihály, Domahidy István.

Éles Henrik, Emich Gusztáv, Ercsey Géza, Eszterházy Kálmán gróf.

Fabiny Teofil, Falk Miksa, Fack Károly, Fáy László, Fejérváry Géza b., Fernbach Antal, Feszt Lajos, Feszt Adolf, Firczak Gyula, Földváry Elemér.

Gaal Jenő, Gergelyi Tivadar, Görgey Béla, Gromon Dezső, Gulácsy Dezső, Guttau Károly.

Hagara Viktor, Halassy Gyula, Haller Jenő gr., Hámos László, Harsányi József, Hegedüs Sándor, Hieronymi Károly, Horváth Béla, Horváth Gyula, Huszár Károly b., Ivankovics János, Izakovics Milán.
Janitsary Sándor, Jónás Ödön, Justh György ifjabb.

Kammerer Ernő, Kazy János, Kégl György, Kemény Endre b., Kemény Gábor b. (két kerületben), Kemény János b., Kende Mihály, Kiszely Lehel, Koczkar Zsigmond, Konkoly Sándor, Konstantin György, Kopácsy Árpád, Körösi Sándor, Kovách László, Krajsik Ferenc, Kriesfalussy Vilmos, Kubinyi Árpád, Kubinyi György, Kudlovich Imre.

Latinovics Ernő, Latinovics Gábor, Latkóczy Imre, Lehotsky Egyed, Léway Antal, Literaty Ödön, Lónyay Sándor.

Markovics Kálmán, Matkovich Sándor, Miklós Gyula, Mikó Árpád Miksa Elek, Mikszáth Kálmán, Mohay Sándor, Molnár Antal, Molnár Viktor, Móricz Pál, Münnich Aurél.

Neiszidler Károly, Neumann Armin, Nopcsa Elek b., Novák József, Nyári Béla b.

Ordódy Pál, Országh Sándor.

Papp Samu, Papanek Sándor, Péchy Tamás, Perényi Péter b., Perlaky Elek, Percezel Dezső, Percezel Miklós, Podmaniczky Frigyes b., Pogány Károly, Probstner Arthur.

Rakovszky Géza, Rakovszky István, Rohonyi Gyula, Rosszival István.

Sigmond Dezső, Schöber Ernő, Schwarz Gyula, Schwicker Henrik, Simó Lajos, Springer János, Smialovszky Velér, Sponer Andor, Szalay Ödön, Szapáry Gyula gr., Szatmári György, Széchenyi Tivadar gr., Széchenyi Jenő, Szegedi Béla, Szeiczey Ödön, Szabély Gyula, Széll Ákos, Szilágyi István, Szitányi Barnát, Szirmai Pál, Szilágyi Olivér, Szentkirályi Árpád, Sulyovszky Ignác, Szunyogh Szabolcs, Sztójackovics Sándor.

Tarnóczy Gusztáv, Thurn Taxis Egon herceg, Teleki Domokos gr., Teleki Domokos gr. id., Teleki Géza gr., Teleszky István, Tibád Antal, Tisza Kálmán, Tisza Lajos gr., Trefort Ágost.

Urányi Imre, Urbanovszky Ernő.

Vadnay Károly, Várady Gábor, Vay Elemér br., Véghs Gellért, Victoriz Miklós, Visi Imre, Vojnits István.

Wahrman Mór, Wassmer Adolf br., Wekerle Sándor (két kerületben).

Zalay István, Zsambokréty József, Zay Albert gr., Zeyk Dániel, Zeyk Károly, Zichy Jenő gr., Ziskay Antal, Zsigmondy Vilmos.

Botránykövek.

Szentágotha junius 18.

Nagyküllő-megyében, a szentágothai választókerületben két követjelölt volt, Bauszner Guido és Halász Gedeon urak. A választás megtörtént folyó hó 17-én; Bauszner Guidó kapott 499 szavazatot, Halász Gedeon 35-t.

A Bauszner Guidó pártja bevonulását tartotta a nagysejki és Szentágothai járásbíróságok személyesítőknek vezetése alatt. A Halász Gedeon pártjának jelvényeit — amint a választók megérkeztek, csendőrökkel vétették le; a választási terem ablakból, mint a választási bizottság egyik tagja — saját szememmel láttam, hogy a szolgabíró ur egy jelvényt elvett, mire kétem főszolgabíró Schasser Frigyes urat, hogy e törvénytelen eljárását szüntesse be, mit azonnal meg is tett. Azonban a Halász párti szavazók e tények által terrori-

záva részint eloszlottak, részint Bausznerre szavaztak.

A szavazó bizottság kezei között nem volt hiteles névjegyzék, a miért néhány választójogosult nem bocsátott szavazásra.

Ezt beszéli a Halász Gedeon ur 35 szavazata. Halász Gedeon ur lemondását beadta ugyan, de az a választók leszávozása után érkezett be. A elkecseredés és megbotrányozás nagy.

r-6.

Mi egymás.

— Választás után. —

Kolozsvár, jun. 19. 1887.

A történelmi igazság kedvéért ki kell egészítenem tegnapi írásomat némely apró további megfigyelésekkel. Jó tudni holmit. Jó, ha gyengébb jelöltek tanulnak 5 esztendő múltára a mostaniaktól, kik jó eszel voltak és okos számításokkal voltak. Ne mondják azonban, hogy bátorított csipkelődöm, s orozva marok abba a sovány husba, melyen finom francia kabát tünteti ki Sigmond Dezső karcsúságát, ki „Ein Man, der mit die Sylphiden ümlichkeit hat“... tehát megnevezem névvel és megragadom az alkalmat, hogy nevét nyomtatva lássam. Az országgyűlési naplóban úgy se fogjuk látni...

Tehát Sigmond Dezső.

Vallom, hogy igen practicus ur. Nagyszabású vállalatában megtanulta, hogy csak a kézzel fogható dolgoknak szabad hiúni. H t úgy tett. Mint jó üzletember minden kortes tanyán megjelent, s enyemével nézte, vizsgálta, sortírozta az árut: a szabadlevű leszávozott és leszávozandó kecskéket rendre. Öltvén pedig karosú termékre olyan kabátot, melybe kétszer is belefért volna, toleraká ezen idomatlan lebernyeg zsebeit különböző formájú zsinorokkal, azokat nyájias mosollyal oszogatva, bocsátván édes szavakat keresztül fogai ritka süvényén és bocsátván mosolyt gyenge ajkáról, mely belső felhevülést úgy rebegett, de úgy rebegett.

Nem volt azonban elegendő a fentvezett lebernyeg. Ellebegett tehát, s Domokos püspöktől kért egy kabátot. Felvéve, s akkor elvesztett alatta. „Hol vagy, oh!“ kérdte megijedve Domokos püspök és reszkett. „Itt, itt“... S a hang tompán bugyborékol az a mélységből a kabáthegy legfenekéről, hová egészen leheppadt darázsdereku Dezső. Jöve azonban Gámán Zsigmond s egyben rendeltetett „hivassék elő egy jeles halász.“ És jöve csakugyan Sándor egyetemi körü szolgál és csukafogó borgot követvén egy csukorsüveg közt koca istrang végibe, ráakasztott egy drb pálinka-regalét.

A jelölt meg volt mentve.

Lón pedig, hogy a ménő nagy torony óra délutáni 4 órát kongatott. Fogott a szabadlevű löre, étel, szivar akkora tömegben, mintha a választók éhebb része az alatt az egy nap alatt éppen kerek öt esztendőre akart volna jóllakni. Sigmond Dezső vékony ajkán kesernyés mosoly vibrált. Ez baj, ez baj... Elcsúszkál a bőrt az éhesek. De csak mosolygott azért és szónokolt: „Szavazz régm Cassius!“ Benyult a zsebébe és annak, ki még nem szavazott 5 krajezáros préselt kúbat nyújtott kedves mosollyal; annak ki már szavazott 3 krajezáros portorikót. Akkor megfogta valahol a kocsihoz nyargalászt szabadlevű „gödököt és elküldte őket a tanácsához: mennének megtekinteni a voxok állását. Öt perc múlva mindent tudott. Győzelme több mint bizonyos. És mint practicus üzletember, most már nem látta be, miért hogy elegyek a választók az ő borát, az ő ételét és miért, hogy szívják az ő pénzen vett szivarjait e potyák. E pipotykák... Hm... Avagy nem rendeli világosan a törvény, hogy a választók etetése és itatása szigorúan tilos? S avagy ő mint a törvénynek most már kétségtelen öre és jóvendőre meghozója, nem tartozik-e már csirájában megfogtani a felburjánzó gyalázatos korrupciót?

Oh igen. Nosza tehát.

Lón aztán, hogy midőn megválasztása a még le nem szavazottak nélkül is kétségtelen volt, megrendelte futoncsinait, hogy bort, ételt, maradékok, szivart és mindent — haza kell vinni széken, nehogy belecsúszjon a „Canaille“ és guszttal kapjon reá a „bagage peuplé“ a gatyás, telakodó, a nadrégaltan, rosszszagú „mob“... Mert ügyelni kell a nép erkölcsire. Mert mi lesz, ha a korrupció bűdös felkelye belefészkel magát a nép husába, s hozzá szokván az ingyen italhoz, majdan nem fogja venni pénzért a pálinkát, melyet „Éljen Sigmond Dezső!“ a város területén készit, s a városon kívül árultat.

T. szerkesztő úr! Kérem ne húzza ki ezt a pár sort. Tassák elhinni Isten bizony

sem epezt sárga irigység a Sigmond Dezső mandátuma után, s aztán — igazat mondom. Bizonyíthatok azokkal a szabadlevű bakkokkal, ki élhel maradtak, mert csak akkor jutott eszükbe a potya mindeneggyéb, mikor már nem volt szűkség rájuk. Már mehettek pokolb, ha hamarabb nem jöttek.

Ha nincs ellenére 5 év múlva magam is fellépek itt. Ez igen igen jó kerület. Pontosan mozog, mozog mint az óra, avagy miként a bábuszinház dróton mozgó figurái. Gyakorlom magam ebben a cibálásban. Naponként ránczolgálok egy csomó babát. Ez Kondász, ez Gámán Zsigmond, ez a drót Domokos püspök, ez a madzag Bokkrrross. Két krajezáros drót és egy krajezáros madzag...

Ki ad többet érte?

(L.—)

Választási apróság.

A pénteki választásnak igen sok érdekes és jellemző mozzanata volt Kolozsvárt városzerte. A választás ezúttal nem nyújtott olyan mozgalmat, mint 1884-ben, de azért a főtérre s a főbb belvárosi utcákra egész nap hullámozt a kíváncsiak tömege. Azonban igazolomnak, kitöréseknek, vagy épen zajnak és rendetlenkedéseknek semmi jele, de még élénkség sem volt vagy épen öröm s lelkesedés. Minden ember, választó és nem választó nyomot hangulatban járt-kelt, olykor kérdészköve a választás menetéről. Az egész város f-lett mintha egy óriási lidércs terjesztette volna szét szarjait s azok olomsúlyai neheztek volna a kedélyekre, megfalusztással fenyegetve az egész lakosságot.

A kormánypárt táborába sem volt semmi élénkség vagy épen lelkesedés, egy éjén nem hangzott fel egész nap. Pedig a győzelem fölött biztosak voltak. Högys ne! Nézz meg bárki a választók névjegyzékét: több mint fele a választóknak állami, megyei, városi hivatalnok vagy ezekkel rokon és sógor. Aztán kérdezze meg négyesemközt őket: háromnegyede ellenzéki, de fél a hivatalnok szekerizásától, fél attól, hogy ha elmarad a választási urnától vagy nem jól szavaz, vagy elaludzik hivatalából, vagy legalább is elárják az előhaladástól.

Legjobban viselték magukat a hivatalnokok. Minden hivatalnál „kézalatt“ ki volt adva a rendelet; nyit parancsot csak egy-két hivatalnál használtak; a legtöbb főnök megelégedett a barátságos „cselásokkal“ Persze, persze! A multakon eleget okultak már az emberek. Meg vannak már jól puhitva. Belenyugodtak, hogy ennek így kell lenni. Hivatalnoknak az „alkotmányos“ Magyarországon nem lehet más politikai meggyőződése, mint ami a nyolcz miniszteré és a velők szövetségi érdekeiportozata.

A legfigyelmesebb csapat volt mégis a pénzügyi tisztviselők és a vasúti hivatalnokok. Mind a kettőt „testileg“ vezették az urnához. Leszávoztatták őket a kormánypárti jelöltekre épen mintha valami hivatalos járatban, valamely megszabott munkát végeztettek volna velük. Komor, szegénykedő, lesütött szemekkel járultak a „legszébb alkotmányos jog“ gyakorlatához. Hyea „szabad“ vélemény-nyilvánításokkal szerzi meg a kormánypárt országgyűlést a „nemzet“ bírságát. Dícselkedhet vele.

Irtak már, hogy a Sigmond Dezső fényes győzelmének kihirdetését a főtérre összegyűlt nagy tömeg siri csenddel fogadta. Egy árva éjén nem hangzott föl, midőn a választási elnök a városzás erkélyéről kihirdette a nagy győzelmet.

A Kolozsvár azt írja tegnapi számában, hogy a mandátumot Sigmond Dezsőnek a párt és választási elnök 300 választó kíséretében vitték el, kik lelkesedve vonultak a hidutzsába, Sigmond Dezső lakásához.

Nó hát volt a 300 választó közül bár csak egy is, aki egy bátorlalan áljenekéért cserzett volna meg az eredmény kihirdetését?

Választónak olyan lelkes választók lehetnek azok is, mint a Hegedüs Sándor és I. kerületben, a városi vigadó előtt. Itt sem hangzott fel a fényes győzelem hírére egyetlen éjén sem Hegedüs urnak, de annál több a b-öz és Le vele.

Itt, a belmonostor-utczában, különben, Mihászna Pál okvetetlenkedett és tapintatlanokodott, s valószínűleg az ő és embereinek ügytelen, provokáló magatartása okozta, hogy a tömeg lassankint felingerült s a végén abeszogta Hegedüst és éljente Ugront.

A dológ úgy történt:

Deák Pál főkapitány egy 6 óra felé minden ok nélkül elkötte, a Róza utca szögletén és a Gebhardt háznál felállított korlátokhoz kívül tászigálni a közönséget, mely nagyobbbrést nököl állott s várta az eredmény kihirdetését. A kiadott rendelet szerint a járdán a rendőrök senkit sem engedtek megállni, hanem hajszolták a korlátokhoz kivülr.

Ez az oknéküli taszigálás természetesen felingerelte a tömeget. Hiszen nyoma sem volt a rendetlenségnek, a kihágásnak, a zajnak vagy csendháborításnak; s a redoute előtti térnek korlátoktól való elárása annyiban volt érthető, hogy a tömeg a választókat ne sárja el a redoutehoz való jutástól. Igen, de 6 óra nem volt már több választó, úgy hogy fél 6-kor tüste ki dr. Finálly vál. elnök a sárorát s ezalatt alig szavazott még vagy 20 választó fél 7-ig, a mikor berekesztették a szavazás.

Hanem azért a tapintatlan főkapitány a troitoirt és a korlátokon belüli tért egészen kiüritette és még egy árva veréb sem engedett átrepülni. Ekkorben pedig a redoute tereben elhatározták, hogy az ablakból nem hirdetik ki a választás eredménye. Valószínűleg attól féltek, hogy Hegedüs helyett Ugront fogják éjtetni.

Ugyis történt. Mert a tömeg nem akart mondani, pedig az eredmény már rég tudva volt 7 óra felé járt az idő. Végre is a tömeget bebosszátta a böles rendőrség a tere, ahol aztán a redoute előtt el kezdették követelni a választás eredményének kihirdetését. Eleinte egy-egy irnok jelent meg szivarral a szábjában és bámszkodott le a közönségre. Végre dr. Finálly is elszánta magát, megjelent egy vastag választási szivarral füstölve a redoute egyik ablakában. Először megré-

deste az utolsó köböségtől, hogy: Mit méltostatnak p-rancsolni?

Valaki felkiáltott az utcáról, hogy: Halljat u eredményt! Finálly eltűnik az ablakból, megint megjelen a választási jegyzőkönyvvel és szivarral szájjában (szivarozó törvény!) és elmondja, hogy Hegedüs meg Ugron mennyi szavazatot kaptak. Szavait mindenkiben Éljen Ugron! és Abexag Hegedüs! kiáltások s felnyit szaktják felb. A végén pedig olyan hatalmas úja harsogott végig az egész belmonostor utczán Ugron b-örre, mintha legalább is egy pár száz szavazati elgyőzte volna le Hegedüst.

Nos ezt a hatalmas ellentétet a kormánypárt egységyedül a főkapitány ur tapintatlan tulzsgalmat köszönhet.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, junius 19.

— Már mit esznek az ichneumonok. Bizony mit? Mikor rájár a Nila vizére az öreg Isten veréce: viz alatt vannak a krokodilusok mind. Ellesznek valahova, eldögölnek a bestiák. Im rájárt az földre az öreg Isten veréce: viz alatt vannak a tiszamenti gazdag buzaföldek ezer ezer drága holdon szerte, s a pusztai helyén öngyilkos gondolatokkal futhat a minisiteri krokodilusok, kik az istenopasát bűnös oklanságukkal előidéztek. Nemokhára eldögölnek a krokodilusok s akkor utánok döglik minden a mi kinczajukhoz tartozik, akár vállalat, akár ujság, akár mi egyéb. Mit esznek bizony az ichneumonok?

— Béla gróf ígérete. Gróf Bánffy Béla tegnapelőtt Bánffy-Hunyadon, megválasztása után, programbeszédet mondott választóinak. Béla gróf két fontos ígéretet választóinak, mely ígéreteket ezennel közölünk. Első az, hogy Bánffy Béla gróf felveteli a regálék megváltását, még pedig úgy, hogy bármi módon elégitessenek a regale-tulajdonosok, de egy szavattal, egy időben kapják meg a váltásjegyet a regale elvesztésével és a visszatérőket teljesen megkapják. — A másik az, hogy gr. Bánffy Béla ünnepélyesen ígéri választóinak, hogy semmi szin alatt nem fog belegyezni a föld- és házadó emelésébe. Mind a két ígéretet vesszük tudomásunk idejében emlékeztetni fogjuk a választókat.

— Magyar arany angol kősz. Nagy bányavásár van készülőben a magyar megyei Boiozan. Klein Henrik aranybányára alkuozik egy angol részvényhármán. A vásár — mint most jelentik — legközelebb is lesz. A vételár nyolczszáznyolcvan ezer frt s ezenfelül Kleiné a részvény nyolczszáz is.

— Kis mozgósítás. A választási küzdelmek valóságos kis mozgósítást idétek elő. Már megemlékeztünk arról, hogy Bécsből katonaságot rendeltek Magyarorszába a választások alkalmából. Most meg Gácsországból táviratozzák, hogy az ott helyőrségen levő dragonyos ezredet a magyar képviselőválasztások alkalmából bécsenlétben tartották.

— A „Bartha kincsesvona“ magántulajdonos s nevelőintézetében az előkövizgálat f. hó 28-án délelőtt tartaták meg.

— Tamásy József állapotában már első este beállott javulás észlelhető mindeddig állandó maradt. Eszméletét részbenyerve azt azóta egy percre sem veszítette el. Az éjjelt meglehetően nyugodtan töltö. Dr. Kéthi Karoly egyetemi tanár, kinek belgyógyászati osztályán a beteg alvász fekszik, tüzesesen megvizsgálta a mássyt s kijelentette, hogy az eset s a nyolcsabb szélhűdések közé tartozik. A beteg a tározottan a javulás utján van, úgy hogy ha újabb roham vagy valamely komplikáció fel nem lép megmenthető lesz az élet.

— Választási kihágás. Választási sürgönyzik a Naplónak, hogy Komlóssy antiszemita hívei, látván, hogy bukást látos, egyszerre megrohanták a választási helyiséget, egy fazézat, és felgyújtották, mire a választást megszakították. — Az esetről a „Pester Lloyd“ azt a hírlapnak hangzó verziót közli, hogy „Vérbe leghonban áll, de a szavazás azért folytatódik és a katonaság megtagadta az engedelmességet.“

— Vasúti baleset. A magyar államvasutak bpest-szabadkai vonalán p-tekem éjjel szerencsétlenség történt, mely alkalmával több ember sérülést szenvedett. A sérült utasok sebeit a helyszínen ellátozták és a kiskitöltő kocsiakat nagy igygyel-bajjal visszahozták a sínre. A magyar államvasutak igazgatósága sürgő vizsgálatot rendelt el annak kiderítésére, vajjon mulasztás vagy véletlen okozta-e a balesetet.

— A szerbiai határviillongás. Belgrádból táviratozzák, hogy Dobromir közelében, Karanulák az arnauták ellen megtámadták a szerb határőrséget. Napszáz arnauta rohanta meg az őrt és kettőt közülük meggyilkoltak. A határőrség kemény tusa után visszaverte a támadást a kik szélőjukat elvesztve, gyors futással kerestek menekülést.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS

BARTHA MIKLÓS.